

[Arbejdsministeren]

Så er den diskussion overstået. Så har vi konstateret, at Socialdemokratiet i væsentlige sager gerne baserer sin politik på et samarbejde med Fremskridtspartiet.

Lad os derfor analysere, hvad det er, Socialdemokratiet, Fremskridtspartiet og SF muligvis kan blive enige om i forhold til de to væsentligste punkter i beslutningsforslaget, dem, der har givet anledning til den meste debat.

Det ene af punkterne drejer sig om, at man skal kunne placere op til 40 pct. i den enkelte virksomhed. Dér forstod jeg det sådan, at både SF og Fremskridtspartiet i virkeligheden helt ville fjerne begrænsningen. Er det et af de punkter, hvor Socialdemokratiet vil imødekomme sine nye samarbejdspartnere, så kunne det være en interessant melding at få, for så ved vi, hvad der er Socialdemokratiets reelle ønske.

Det ligger også sådan, at hr. Glistrup – sådan forstod jeg det – i hvert fald sagde, at Fremskridtspartiet støtter et forslag om, at de midler, der i dag er i LD og ATP, mest naturligt burde indbetales til statskassen.

Det vil altså sige, at den forhandlingspart, man skal drøfte dette med, og som skal give flertallet, går i virkeligheden ind for, at fondene skal nedlægges. Hvis nu den forhandlingspartner i de kommende drøftelser mellem de tre partier lægger op til kompromis, og det kunne man godt tænke sig at de vil gøre, hvorfor så ikke nedlægge LD, indbetale det i statskassen og fjerne grænserne for ATP? Hvordan vil Socialdemokratiet stille sig til et sådant naturligt ønske fra Fremskridtspartiet i de forhandlinger, som må komme?

Det andet tema, som er væsentligt, drejer sig om forslagens nr. 4 om medarbejdernes stemmeret. Jeg forstod, at SF ønskede, at man skulle gå endnu længere i retning af medarbejdernes stemmeret. Jeg forstod, at det var et punkt, Fremskridtspartiet ikke brød sig om. Fremskridtspartiet ønsker at gå den anden vej. Jo, det bliver interessante forhandlinger, de tre partier skal føre for at udmønte det flertal, og derfor drager jeg faktisk en lidt anden konklusion af dagens debat end hr. Lykketoft. Jeg drager den konklusion, at der er brug for et ganske grundigt udvalgsarbejde, ikke alene i Folketinget, men også i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, som der altid har været tradition for omkring ATP-lovgivning. Der er ikke gennemført lovgivning om ATP i dette land, uden

at det har været i samarbejde med og i forståelse med arbejdsmarkedets parter. Har hr. Lykketoft og Socialdemokratiet ønske om at glemme den metode, eller mon det ikke ville være mere hensigtsmæssigt, at man havde et udvalgsarbejde, der beskæftigede sig med, hvordan vi kunne løse de problemer, der er?

Jeg gør opmærksom på, at jeg sagde i mit indlæg om udvalgsarbejdet, at det skulle være hurtigt, grundigt og effektivt. Der er ingen særlig akutte problemer, og derfor er det selvfølgelig ren demagogi at snakke om syltekrukke i forbindelse med et udvalgsarbejde, hvor man på helt sædvanlig vis inddrager arbejdsmarkedets parter. Når vi nu, når denne debat er overstået og fordejet, skal videre og jeg bl.a. skal drøfte kommissorium for det udvalgsarbejde, har jeg specielt hæftet mig ved en række bemærkninger, som den radikale ordfører kom med, der placerede den radikale ordfører uden for det flertal bestående af S, SF og Fremskridtspartiet. Det var en række bemærkninger, som i langt videre grad peger fremad end en løsning, som også kan accepteres af arbejdsmarkedets parter og derfor kan bidrage til at fastholde en tradition for velovervejet udvikling, når det drejer sig om arbejdsmarkedspolitikken. Derfor vil jeg anbefale hr. Lykketoft ikke at konkludere i dag, men også at studere, hvad den radikale ordfører sagde og så konkludere, at der er en lang række ting, der kræver grundig kulegravning sammen med arbejdsmarkedets parter, hvis der skal tegne sig en holdbar løsning, som kan bruges til noget.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg har i ganske mange debatter lyttet til arbejdsministeren uden at have deltaget i dem. Jeg synes, han har en meget dårlig vane med simpelt hen at stå op og lodret misfortolke, hvad folk har sagt. Jeg tror ikke, han bliver en meget stor mand i dansk politisk historie af det. Jeg synes, han skulle holde op med det. Hvad var det, jeg sagde? Jeg sagde, at der var mange interessante meldinger, men at det, der var afgørende for os, var at finde et flertal, der var noget perspektiv i, at finde en model, der fastholdt, at vi ikke skulle have bestemmende indflydelse på fondene. Det har vi ikke lagt op til, men til, at vi fik en større frihed til at investere og at få en demokratisering. Det er klart, at det